

अथ सोमाभिषवोपयुक्तानां वसतीवरीसंज्ञानामपां ग्रहणमभिधीयते ॥ ॥ का°
 [ट. १. ७-१०.] अग्नीषोमीयस्य वषामार्जनान्ते वसतीवरीग्रहणात् स्यन्दमानानामन-
 स्तमितेऽस्तमितश्चेन्निनाद्यात्पुरेज्ञानश्चेदनीज्ञानोऽन्यस्यापि समीपावसितस्य पुरे-
 ज्ञानस्योभयाभावऽउल्कुषीत् हिरण्यं वोपर्युपरि धारयन्हविष्मतीरिति । अग्नीषो-
 मीयस्य पशोर्वषामार्जनपर्यन्ते कर्मणि कृते अनस्तं गते रवौ वहन्तीनामपामिकदे-
 शाद्वसतीवरीसंज्ञानां सोमार्थानामपां ग्रहणं कार्यं हविष्मतीरिति मन्त्रेण । यदि
 रविरस्तंगतो यजमानश्च पुरा ईज्ञानः सोमयाज्ञी तदा गृहे एव निनाद्यान्मणि-
 काद्वसतीवरीग्रहणम् निनहनीयो निखननीयो निनाद्यः । यदि च यजमानः पु-
 रा न सोमयाज्ञी तर्हि समीपस्थितस्य यदुः मणिकाद्ग्रहणम् । स्वस्य अन्यस्य च
 यज्ञकर्तृत्वाभावे उल्कां कनकं वा वहन्तीनामपां समीपे धारयन्वहन्तीभ्यो वस-
 तीवरीर्गृहीयादिति सूत्रार्थः ॥ अनुष्टुप्विज्ञोक्तदेवता । हविष्मान्हविषा संयुक्तो य-
 जमानः हविष्मतीः हविषा संयुक्ता इमा आपः अपः आविवासति वसतीवरीः
 परिचरति विवासतिः परिचर्यायाम् यत्र वै यज्ञस्य शिरोऽह्वित तस्य रसो दु-
 त्वापः (13.) प्रविवेशेति [३. १. २. १.] श्रुतेरपां हविष्मत्तन् ततो देवो द्योतमा-
 नोऽधरो यागोऽपि स्वशरीरनिष्पत्तये हविष्मानस्तु आभिरद्भिरित्यर्थः ॥ किं च
 सूर्योऽपि देवो यजमानस्य फलदानाय तृप्त्यर्थं च (14.) हविष्मान्हविःसंपन्नो
 ऽस्तु भवतु । एतस्मै वै गृह्णाति य एष तपतीति [३. १. २. १२.] श्रुतेर्वसतीवरी-
 भिः सूर्यस्य हविष्मत्तम् ॥ २३ ॥

- a. अग्नेर्वीऽपन्नगृहस्य सदसि सादयामि । b. इन्द्राग्न्योर्भागधेयी स्थ ।
 c. मित्रावरुणयोर्भागधेयी स्थ । d. विश्वेषां देवानां भागधेयी स्थ ।
 e. अमूर्या उप सूर्ये याभिर्वा सूर्यः सह । ता नो हिन्वत्वधरम् ॥ २४ ॥

का° [ट. १. ११.] अग्नेर्व इति निदधाति शालाद्वार्यमपरेणेति । नूतनगार्हप-
 त्यात्पश्चिमभागे ता वसतीवरीरासादयतीति सूत्रार्थः ॥ चत्वारि यज्ञेष्वेवत्यानि ।
 हे वसतीवर्यः वो युष्मान् अग्नेः शालाद्वार्यस्य सदसि सीदत्यस्मिन्निति सदो नि-
 कटस्थानं तत्र सादयामि स्थापयामि । किम्भूतस्याग्नेः अपन्नगृहस्य न पन्नं पतितं